měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

posel

radostný 9

2026 / XXVII. ročník

„Můj synu, dej mi své srdce, ať si tvé oči oblíbí mé cesty." *(Přísloví 23, 26)*

Bratři a sestry,

je opět září. Děti nastoupily do školy a my dospělí máme zpravidla po dovolené. Rozbíhá se nejvšednější život. Ale otázky spojené s našimi dětmi či vnoučaty jsou nyní možná více aktuální nežli jindy. Bohoslužby v Rozáriu bývají slavností začátku školního roku.

Někdy máme sklon o sobě pochybovat. A možná se sami sebe ptáme: Jací jsme rodiče nebo prarodiče? Jací jsme učitelé nedělky, jací jsme i my faráři? A přece občas bývame svědky toho, že se evangelium lidí dotýká. Navzdory tomu, že se nám občas zdá, že to moc neumíme a jsou jiní a jinde, kterým to jde lépe a mají více sebevědomí. A přece vidíme, že se mezi námi něco děje. A uvědomujeme si, že ať už jde o výchovu v rodinách nebo ve sboru, nezáleží to jen na nás. Věříme, že je zde při díle Pán Bůh sám skrze svého Ducha svatého. A že nám chce požehnat.

„Dej mi své srdce" – tak zní slova z knihy Přísloví. I když to na první poslech může tak vypadat, není to slovo Hospodinovo. Jedná se o slovo izraelského otce ke svému dítěti. „Dej mi synu své srdce, ať si tvé oči oblíbí moje cesty." Ve starověku byla častým výchovným prostředkem rákoska. A přesto zde ten otec vidí i jiný způsob, jak zvát svého potomka na cestu víry. Vlastním příkladem. Má si oblíbit, doslova střežit jeho cesty. To je závazek hlavně pro toho otce. To on musí především dbát, aby žil podle Božích přikázání. To na něj je vloženo břemeno příkladu, který by byl hoden následování. To on má žít tak, aby se mu jeho potomek nevysmál, ale aby pochopil, že cesta, po které jeho táta jde, je ta správná a pravá.

Někdo má věřícího otce, někdo matku, někdo oba. Někdo má věřící prarodiče. Někdo dojde k víře skrze svědectví úplně jiných lidí. A když má někdo věřící rodinu i sbor, je to zvláště velký dar. Nezapomínejme na to, že tady je naše místo. A že všichni neseme odpovědnost za to, aby zde evangelium zaznívalo a vedlo naše děti a mladé k počátku jejich vlastního vyznání víry, ať už při křtu nebo konfirmaci. A že je při tom důležitá naše pravidelná účast na bohoslužebném i sborovém životě i náš vlastní příklad.

Váš Jan Lukáš, farář

Slovo šéfredaktora

Milí čtenáři Posla,

je po prázdninách a skoro už i po létě. Možná se nám nebude stýskat po těch úmorně horkých dnech, která nás letos potkala, ale zato po odpočinku, pěkných chvílích či cestování možná ano. Myslím teď poslední dobou ale stále častěji na ty, kteří rytmem práce – dovolená – škola dětí už dlouho nežijí a každý den mají (v lepším případě) stejný jako předchozí. A je vás takových, kdo čtete tyto řádky, nemálo. Spolu s českou populací totiž stárnou i naše sborová společenství. A nebylo by správné o tom nemluvit. Protože má-li církevní komunita nabízet kromě zvěstování evangelia i lidskou podporu všem, kdo o ni mají zájem, pak by mělo vědět, co vlastně potřebují. Je-li v dobách baby boomu a tří oddělení nedělní školy potřeba vymýšlet nejrůznější akce a tábory pro děti, pak v dobách stárnoucích „husákových dětí“ a jejich rodičů je možná potřeba klást (nově) důraz na to, čemu se v dřívějších dobách říkalo církevním jazykem „křesťanská služba“.

V tomhle čísle se už tradičně vděčně ohlížíme za vším hezkým, co jsme v letním čase v našem / s naším společenstvím zažili. A jakkoli fotky z akcí vždycky rozjasní každé nové pokračování našeho poslovského seriálu, to nejdůležitější, co se v životě našeho sboru odehrává, se děje každou neděli při bohoslužbách. A tam se fyzicky setkáváme všichni ti, kteří můžeme dojít do kostela, bez ohledu na věk. (Pro ty, kteří nemůžou, alespoň občas streamujeme, aby mohli být taky „s námi“.) Možná, že se opakuju, ale čím dál víc bude schopnost mezigeneračního láskyplného soužití devíza, kterou náš svět zoufale potřebuje. Tu nabízejme, tu učme své děti, tu si chraňme.

Krásné zářijové dny přeje spolu s redakcí Posla

Jana Vrajová

Narozeniny v září

5. 9.	Zora Dudziková	20. 9.	Adam Brozda
6. 9.	Pavla Stejskalová	22. 9.	Tomáš Hromádka
8. 9.	Alena Tylečková	24. 9.	Adéla Gabrielová
13. 9.	Edita Hodinová	25. 9.	Josef Hromádka
14. 9.	Jana Gabrielová	25. 9.	Hannelore Kubelková
18. 9.	Daniel Hugo Engelbrecht	29. 9.	Vlasta Římská
18. 9.	Kali Švecová	30. 9.	Drahuše Loutocká

Sborový program na září 2026

31. 8. pondělí	18.00	schůze staršovstva	
3. 9. čtvrtek	10.00	Seniorklub	
6. 9. neděle	09.00	bohoslužby s večeří Páně	*Jan Lukáš*
8. 9. úterý	18.00	biblická hodina	
9. 9. středa	19.30	Sešlost	
10. 9. čtvrtek	10.00	Seniorklub	
11. 9. pátek	18.00	mládež	
13. 9. neděle	**09.00**	**bohoslužby v Rozáriu**	*Jan Lukáš*
	13.00	**bohoslužby DD Chválkovice**	
15. 9. úterý	18.00	biblická hodina	
17. 9. čtvrtek	14.00	Seniorklub	
18. 9. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
20. 9. neděle	**9.00**	**bohoslužby**	*Josef Hromádka*
21. 9. pondělí	17.00	vikárka	
22. 9. úterý	18.00	biblická hodina	
23. 9. středa	19.30	Sešlost	
25. 9. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
27. 9. neděle	**09.00**	**bohoslužby**	*Jan Lukáš*
29. 9. úterý	18.00	biblická hodina	
2. 10. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
4. 10. neděle	**09.00**	**bohoslužby s večeří Páně**	*Jan Lukáš*

Každou středu v 18.00 modlitební skupina.

Pokřtěna byla

V neděli 12. 7. 2026 byla v našem kostele pokřtěna Ella Gunárová.

Jan Asszonyi při společné bohoslužbě dne 19. 7. 2026

Rozloučení

15. 8. 2026 jsme se rozloučili se sestrou Nadějí Blažkovou – 88 let.

Oddáni byli

18. 8. 2026 Anna Hromádková a Petr Gazda
5. 9. 2026 Sára Gabrielová a Lucie Kurusová
5. 9. 2026 Šimon Bláha a Anna Marie Kubicová

Dne 5. 9. 2026 se uskutečnily hned dvě svatby členů našeho sboru:
v Písařově vstoupily do partnerství Sára Gabrielová a Lucie Kurusová a v Praze u Salvátora uzavřeli manželství Šimon Bláha a Anna Marie Kubicová. Přejeme Boží požehnání do všech společných dní!

Ze schůze staršovstva 31. 8. 2026

Úvodní pobožnost připravil Pavel Brtník. Po úvodní písni 228 ze zpěvníku Svítá (*Ó, Pane můj, nenech mne být*) se zamýšlel nad slovem „akédie“ (řec. slovo nestarání se, apatie, ztráta smyslu, duševní krize). Únava duše, že Bůh se ztratil. Dnes mluvíme o syndromu vyhoření. Pavel svědčí, že si sám prošel krizí, „akedií“ a ta ho posunula (zbavení se tělesných závislostí, jiné vnímání Boha). Bůh přítomen všude kolem nás, důležitá je modlitba. V bezmoci „akedii“ začíná Bůh působit.

Hodnocení minulého období

Presbyteři sdíleli své zážitky z návštěv v různých sborech během léta (např. Marta B. – návštěva Luhačovic u příležitosti oslav Mistra Jana Husa).

Proběhla další úspěšná sborová rekreace na Ptenském Dvorku – povedený týden, čím dál lepší, všichni si to pochvalují. Někteří zájemci se z kapacitních důvodů nedostali. Přijeli však na návštěvu.

Přífarský tábor se podařil. V malém sále byly vyklizeny stoly, děti si užívaly volného prostoru.

Hledání nového faráře

Br. Jiří Bureš, farář z Boskovic, navštívil prázdninové staršovstvo. Setkání bylo dobré, obě strany mají zájem pokračovat v jednání. Br. Bureš nabízí kázání některou neděli i návštěvu s manželkou, která může být také příležitostí k neformálním rozhovorům. Po jednání staršovstva byl stanoven termín návštěvy v sobotu 7. 11. od 18:00 k rozhovoru a v neděli 8. 11. kázání Jiří Bureše.

Kalendář

13. 9. 2026	bohoslužby na zahájení školního roku v Rozáriu, sbírka bude sloužit na pokrytí nájmu (8 tis.), zveme CB.
4. 10. 2026	bohoslužby s večeří Páně
5. 10. 2026	schůze staršovstva bude zaměřena na materiály pro konvent
18. 10. 2026	bohoslužby (pokřtěna bude Lenka Szabóová, mládež zazpívá)
8. 11. 2026	bohoslužby s VP – káže Jiří Bureš
14. 11. 2026	konvent – Nový Jičín, další v lednu 2027 u nás
29. 11. 2026	první adventní neděle, bohoslužby s VP, společná s CB, sbírka bude určena pro CB
9. 12. 2026	koncert KEA
19. 12. 2026	od 16 hod, Dobropunč
20. 12. 2026	vánoční hra

Různé:

- Začaly rozjíždět pravidelné sborové aktivity. Proběhla první setkání dětí i dorostu. Tvoří se skupinka ke konfirmaci.
- Pokračují přípravy na sloučení sborů Olomouce a Šternberka, zatím jsou všechny podklady v pořádku, v listopadu začnou převody energií. Technická komise se sejde v týdnu od 14. 9. V Nákle se opravil kotel, nový nájemník je nastěhovaný, smlouva uzavřena.
- Stoly v malém sále – uvažujeme o pořízení skládacích stolů, aby mohl být malý sál využíván víceúčelně (prostor bez stolů se osvědčil při relaxačním pobytu dobrovolníků pro Ukrajinu, při přífarském táboře). Současné stoly jsou bytelné, ale těžké na manipulaci. Budeme je nabízet k prodeji zájemcům ze sboru. Skládací stoly využívají např. ve sboru v Přerově. Se skládacími stoly souvisí i možnost stohovatelných židlí.
- cvičení Pilates (nabízí Míša Batlová pravděpodobně ve čtvrtek v podvečer, od října)
- **Svatby:**
  - 18. 8. Anna Hromádková a Petr Gazda (Joel Ruml)
  - 5. 9.Sára Gabrielová a Lucie Kurusová (Jan Lukáš v Písařově)
  - 5. 9. Šimon Bláha a Anna Marie Kubicová (v Praze)
- Kurz ETF – Noemi Batlová již nemůže dělat servis, hledáme novou službu
- Proběhla schůzka učitelek nedělní školy. Pro tento školní rok je připraven cyklus Ženy v Bibli. Připravujeme vizualizaci v kostele, která propojí se sborem, o čem si děti povídají v nedělní škole.
- V lednu 2027 se bude konat volební konvent MSS v Olomouc
- Na VSS v březnu 2027 budeme volit nové staršovstvo. Součástí staršovstva budou také členové kazatelské stanice Šternberk.
- 16. 10. – 17. 10. 2026 se bude na Prachárně u Olomouce konat celocírkevní setkání kurátorů
- Děkujeme Schnaubeltovým za rychlou pomoc při výpadku el. proudu (v neděli 30. 8.)

Staršovstvo ukončilo svou schůzi písní 229 ze zpěvníku Svítá (*Ó, Pane, zhasíná den*) a modlitbou.

Podle zápisu Marty Solichové
pro Posla připravila Adéla Gabrielová

Ohlédnutí za prázdninovou návštěvou z Athens

V červenci nás na týden navštívila Joan Prittie z partnerského sboru v Athens. Tentokrát i se svou partnerkou Sandy, která v České republice byla poprvé. Ukázali jsme jim krásy Prahy i Olomouce, moc jim chutnaly chlebíčky, tvarůžky, knedlíky všeho druhu a samozřejmě pivo. Největší radost však přinášelo osobní setkání, rozhovory a sdílení obyčejných starostí. Při nedělních bohoslužbách Joan vyřídila pozdravy z Athens a už se těší na příští rok zase v Olomouci.

Adéla

Slavnost vnesení nové Tóry

Někteří členové našeho sboru měli možnost se zúčastnit vzácné chvíle pro olomouckou Židovskou obec: vnesení nové Tóry do jejich bohoslužebných prostor. Rabín a sofer Zeev Waxberger z města Bnej Brak v Izraeli napsal novou olomouckou Tóru (od období šoa vlastní Tóru olomoucká obec neměla) a za jeho účasti se slavnostně „dopisovala“ poslední písmenka přímo v Olomouci. Vznik takto ručně psané Tóry je nesmírně nákladný a naše staršovstvo se před časem rozhodlo, že na to, aby mohla vzniknout, také přispěje. Vzhledem k opravdu vysoké ceně, kterou tento artefakt má, to byla částka spíše symbolická, ale možná si pamatujete, s jakou vděčností jsme od představitelů Židovské obce obdrželi poděkování za podporu mezicírkevního dialogu. My jsme zase byli vděčni za pozvání a za otevřenost a laskavost, s jakou nás při této výjimečné slavnosti mezi sebou přivítali.

Jana Vrajová

Odvážný Pteňák

Proč odvážný? Možná proto, že se po víc než čtvrt století ptenský přípravný výbor opět rozhodl věřit, že ten týden na louce a v počmáraných chatkách prostě pořád potřebujeme. Abychom se zastavili, lehli na trávu, sedli k pivu, večer k tlačence... a řekli si víc, než na co je čas u nedělních kostelových kafí. A taky se spolu hodně smáli – protože smích přece léčí a my jsme občas v tom roce, co jsme se neviděli, utržili nějaký ten šrám a potřebujeme léčbu přátelstvím. Ale odvážný i proto, že tématem celého týdne byla odvaha. A že je to téma letos velmi frekventované, jsme zmiňovali už u Noci kostelů. Takže jsme měli čas promýšlet, za jakých okolností je potřeba odvahu osvědčit, jak ji v sobě najít, že někdy i zdánlivé maličkosti stojí velkou odvahu... Spolu s hostem Vítězslavem Vurstem jsme se jedno odpoledne pokoušeli ve velmi bouřlivých diskusích rozlišit, jak se ve složitých či krizových situacích správně (možná odvážně) zachovat. Odvážní byli všichni ti, kteří, ač mnohdy neprofesionálové, připravili programy (duchovní či herní) a vydali tak kus sebe pro to, aby nám společně bylo dobře. A co teprve ti, kteří se pustili do vaření pro celé naše osazenstvo!

Odvážně tvoříme mezigenerační partu – a i když se za ty roky proměňuje skupina těch, kteří dorazí (a s věkem samozřejmě i my všichni, kteří si bez "pteňáku" nedovedeme představit začátek srpna), s odvahou a nadějí, že nám bude další rok dopřán, už máme zarezervovaný termín na srpen 2027.

Jana Vrajová

Buřtování 11. července 2026

Na zahradě našeho sboru jsme se v létě opět sešli u tradičního prázdninového buřtování. Setkání u táboráku přilákalo členy všech generací – od dětí až po seniory. Společný čas jsme strávili opékáním špekáčků, povídáním a zpěvem za doprovodu kytary. Upřímně děkujeme všem, kteří pomohli s přípravou a přinesli výborné domácí dobroty. Těšíme se na další společná setkání na naší sborové zahradě!

Přífarský tábor

Máme za sebou první ročník tzv. přífarského tábora – tedy týdenního programu pro maminky s malými dětmi s přespáváním doma ve svých postýlkách. Jak jej hodnotí?

Naše letošní Archa bezpečně doplula do přístavu! Máme za sebou nezapomenutelný týden plný radosti, smíchu a nových přátelství na našem příměstském táboře pro maminky a ty nejmenší děti. Celým týdnem nás provázel příběh o Noemovi a jeho arše – a že to byla jízda!

Co všechno jsme společně zažili?

Prozkoumali jsme zvířátka zblízka v ZOO (skoro jako Noe na své arše!). Tvořili jsme a vyráběli. Děti si domů odnesly vlastnoručně vyrobená mýdla a veselé masky. Společně jsme vařili a děti se statečně učily škrábat zeleninu. Šlo jim to skvěle! Užili jsme si spoustu legrace v herně a společně si zazpívali oblíbené písničky včetně naší hymny Hej Noe Noe neboj neboj! Maminky s dětmi si na závěr týdne i zacvičily a děti nás dojaly a pobavily svým vlastním divadelním představením.

A ta nejlepší část pro maminky?

Když jsme unavené dětičky plné dojmům po obědě uspaly, mohly jsme si v klidu vydechnout a vychutnat si kafe a popovídat si. Tomu se říká zasloužený relax! Velké poděkování patří místnímu sboru, v jehož úžasných prostorách mohl celý tábor probíhat. Děkujeme za zázemí, ochotu a otevřenou náruč.

Děkujeme všem maminkám a dětem za nádherný čas a už teď se těšíme na další společná dobrodružství!

Míša Batlová

Rozloučení s Nadějí Blažkovou rozenou Coufalovou
Olomouc 15. 8. 2026 v 14.00

Vstup: *Jan Blažek*
Introitus: *Ž 28, 1–2a*
K tobě, Hospodine, volám, nebuď ke mně hluchý, skálo moje. Neozveš-li se mi, budu podoben těm, kteří sestupují v jámu. Vyslyš moje prosby, k tobě o pomoc teď volám. Amen

Milí přátelé, vítám vás všechny na tomto našem mimořádném shromáždění, kdy se chceme rozloučit s Nadějí Blažkovou, rozenou Coufalovou, kterou si Pán Bůh povolal v úterý 11. srpna 2026. Toto rozloučení nemá být smutečním obřadem, ale poděkováním za naplněný život jedné z nás, a tak radostně a s důvěrou zpívejme, nejprve píseň č 712:

Píseň: *V tvé síle Pane Bože můj* *712*

Modlitba: *Naďa Čejková*

Čtení: *Žalm 28, 6–9 (kral.)* *Mojmír Blažek*

Píseň: *Pán Bůh je síla má* *38*

Kázání: *1. Kor 13,13*
Naděje.
Krásné slovo, a krásné jméno. Tomáš a Růžena Coufalovi ho dali své druhé dceři, která se jim narodila na konci ledna 1938. **Naděje**. To muselo být v té době obrovské téma. Ekonomická krize v Československu vrcholila, hrozba zvenčí narůstala. Nacistické Německo sílilo hned za hranicemi. Sudetoněmecká strana (SdP) stupňovala nátlak na československou vládu. Kdo jiný než řídící učitel se snažil v lidech z chudobné vesničky na Jihu Čech probouzet **naději a důvěru v Boží řešení**. V rodině Coufalů byla **naděje** každodenním chlebem, i když na opravdový chleba nebylo. Naděje a ochota přispět za každé situace ke zlepšení, činorodost a **spolehnutí na Boží pomoc** vždycky zdobilo všechny členy této rodiny. Nejednou bývala situace k uzoufání. Třeba když čtyři starší děti byly nemocné, řádily v té době spalničky a záněty středního ucha a do toho malá Naděnka dostala zápal plic. Byl začátek války. Nejbližší doktor nakonec dorazil z Kamenice nad Lipou, ale jako lék doporučil jen obklady na ruce a nohy. Z nedalekého Bořetína přišla na pomoc babička Chaidrnová a řekla: „To dítě ti shoří. Udělej zábal na celé tělíčko! Zápal plic je horší nemoc než spalničky. Musíš bojovat proti silnějšímu!“ A Coufalovi bojovali, nejen zábaly, ale **především modlitbou**. A také písničkou. *Pán Bůh je síla má. Důvěřuj se v Pána ó duše má...* **Bojovali s vírou o Naději.** Přišla sousedka – nám Sláveček zemřel. Jak to, že vám Naděnka zůstala? „To Pán Bůh způsobil.“ Odpovídala mladá maminka. Ale Naděnka pak mívala často krvácení z nosu, a na to pomáhaly nožičky do horké vody a za krk studený obklad. „Litovali jsme ji, tak maličká a stále nemocná, nebylo to vůbec dobré…“ Takto vzpomíná na svou mladší sestru ve svých pamětech Eva Blažková. A já jsem si při četbě těchto slov uvědomil, že to byla obrovská **naděje a také víra a láska**, které provázely Naďu Blažkovou rozenou Coufalovou po celý život.

Naděje – to je podle Biblického slovníku **pevné očekávání budoucích věcí a živá touha po jejich uskutečňování**. Odedávna se znázorňuje obrazem kotvy, která udržuje lodičku života na rozbouřeném moři. Ve Starém Zákoně je velmi úzce spojena s vírou či důvěrou. Někdy se říká, že naděje je **„očekávající víra“**. Hebrejské slovo ***tikvá*** je překládáno

slovem naděje nebo také staročeským „čáka“, očekávání. Ale myslím, že všichni rozumíme tomuto slovu jako **očekávání dobrého**. Je to spojeno s důvěrou a trpělivým vyhlížením na Hospodina.

Naděje je velmi vzdálená dnes modernímu slovu optimismus. Proto ji také nenajdete ve volebních letácích politických stran. A přece je právě naděje něčím, k čemu bychom se měli vracet. Protože je úzce navázána na Boží milosrdenství a jen těžko vysvětlitelnou, a přece existující Boží podporu v dobách zlých. Řekl bych, že je příznačné, že čím byly horší sociální a politické poměry ve SZ Izraeli, tím živější a fantastičtější byla naděje Izraelců na příchod Božího království. Z této živé naděje potom vyrůstá víra v Mesiášské království.

V biblickém kontextu Nového Zákona znamená řecké slovo **elpis** mnohem více než jen pouhé přání nebo touhu. Na rozdíl od moderního chápání slova „naděje“, které vyjadřuje určitou nejistotu, biblická *elpis* označuje **jisté, pevné a radostné očekávání dobrých věcí**.

Milí přátelé, proto jsem jako ilustraci použil příběh z raného dětství Naděje Blažkové. Protože jsem přesvědčen, že takto pojatá naděje dnešnímu světu chybí. Takto pojatou naději bychom měli jako křesťané přinášet dnešním lidem. Takto pojatou naději spojenou, jak jsme slyšeli v tom prvním čtení, s písničkou. Konečně takové spojení s písní jsme našli i na svatebním oznámení Naděje Coufalové a Jaroslava Blažka. *Prozpěvujte a veselte se, nebo aj Já přijdu a budu bydliti uprostřed vás, praví Hospodin. Zach 2, 10*

Ve čtvrtek jsem navštívil v Pelhřimovské nemocnici jednu devadesátiletou babičku. Představil jsem se jí, a ona mi řekla, že ne, že kaplana nechce. Vnímal jsem její smutek, tak jsem jí nabídl požehnání a ona i to odmítla s tím, že je evangelička. Byla moc překvapená, když jsem jí řekl, že já také. Tak jsem jí nabídl písničku. S tím docela souhlasila, tak jsem jí začal zpívat staré evangelické písně, a bylo vidět, že si některá slova vděčně připomíná. Nakonec jsem odcházel od jejího lůžka s tím, že mi pověděla o svém trápení, o svém životě, současné samotě a projevila vděčnost za ujištění o naději v Pánu Bohu. A podobně jsme to zažívali s Naďou Blažkovou před nedávnem v Olomoucké nemocnici. Mohu dosvědčit, že Naděje Blažková i tam byla věrná svému jménu – **Naděje**. S písničkou na rtech jsme se rozcházeli **spojeni vírou** ve vzkříšeného Ježíše Krista, **v naději** setkání v jeho království a obdařeni Kristovu **láskou**.

U Coufalů a Blažků se vždycky hodně zpívalo. A také se stále hledaly nové písně, které mohly být oporou v dobách zlých. Za tvrdého komunismu nás velmi posilovala píseň Spirituál kvintetu – Nadějí, láskou a vírou. Pojďme si ji radostně zazpívat.

Píseň: *Nadějí láskou i vírou*

Vzpomínka na N. B., životopis
Dáňa, Bohuška, Pavel

Píseň: *Svěř celý život Pánu sl.1. 4–5 701*

Modlitba + Otčenáš:
Díky tobě náš nebeský Otče za život Naděje Blažkové. Děkujeme ti za svědectví její víry, kdy nenápadným způsobem dovedla i za všední dny být vděčná a radostná. Děkujeme ti za práci její lásky, s níž přistupovala nejen k těm nejbližším, ale i ke kolegům v práci, ale i ke svým sousedům a přátelům. Děkujeme za její zpívání, za výchovu dětí i vnoučat, za její přímluvné modlitby, kterými ve skrytosti pomáhala druhým. Odpusť nám Bože vše, co jsme jí zůstali dlužni, pokud mezi námi žila. A způsob, aby památka její věrnosti, statečnosti, laskavosti, **víry, naděje a lásky** byla pro nás inspirací a zůstala požehnána mezi jejími blízkými i mezi námi všemi.

Pomoz také nám, náš nebeský Otče, abychom svou víru zachovali až do konce, abychom dovedli vnášet pravou naději do dnešního světa a tvou láskou zbohacovali svět kolem sebe.

A také dej, abychom tě jednou se vším tvým lidem mohli oslavovat ve tvém Království. Skrze Krista, našeho Pána, v jehož jménu ještě takto společně voláme:

Otče náš...

Věčný Bože, do tvé náruče vkládáme naši sestru Naději Blažkovou. Činíme tak v pevné naději odpuštění vin a vzkříšení k věčnému životu skrze Ježíše Krista, našeho Pána. Amen

Poděkování: Jménem rodiny děkuji všem, kteří jste svou přítomností při tomto rozloučení projevili úctu k zesnulé a lásku k její rodině.

Poslání: *Ž 62, 8n; Ř 15,13*
Žalmista říká: **Má spása a sláva je v Bohu, on je má mocná skála, v Bohu mám útočiště. Lide, v každý čas v něho doufej, vylévej před ním své srdce! Bůh je naše útočiště.** Ž 62, 8n
A apoštol Pavel dodává: **Bůh naděje nechť vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí Ducha svatého.** Ř 15,13

Požehnání:
Ať ve vás roste odvaha žít tento život, se všemi jeho rozpory a nedokonalostmi.

Ať jste schopni bojovat i nechat už to být, zůstat i odejít, přijmout i postrádat.

Ať ve vás roste odvaha láskyplně vnímat, spolehnout se na druhé, a sdílet s nimi to, kým jste, a co máte.

Ať vám Bůh žehná a spolu s vámi i všem, kteří k vám patří, ať uprostřed tohoto nepochopitelného světa zakusíte bohatství života.

Požehnej vám všemohoucí Bůh Otec i Syn i Duch svatý.

Amen.

Kontakty na zástupce sboru:		
Farář **Jan Lukáš**	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor **Marek Vraj**	605 224 814	m.vraj@volny.cz
Úřední hodiny ve farní kanceláři: Úterý 9–11 hod. Pátek 9–11 hod. (br. farář Jan Lukáš)	Kdykoliv jindy je možné setkání podle telefonické nebo mailové domluvy.	

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 2302116008/2010

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

posel radostný 9

2026 / XXVII. ročník

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Redakční kruh:
Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Daniel Batla, Amos Děkaník.
Email: **Jana.Vrajova@seznam.cz**
Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka
Tisk: Noemi Batlová
Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 8. 2026
Vyšlo: 13. 9. 2026
Uzávěrka příštího čísla: 15. 9. 2026
https://evangeliciolomouc.cz